

Yeniden Doğsam Süreya'nın Şiirinde

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 21 Ekim 2016

Şiirin HikayesiBENİ ÖP SONRA DOĞUR BENİŞimdiutançtır tanelenensarışın çocukların başaklarında.Ovadangözü bağlı bir leylak kokusu ovadançeviriyor o küçücük güneşimizi.Taşarak evlerden taraçalardangelip sesime yerleşiyor.Sesimin esnek baldıranisesimin alaca baldıranı.Ve kuşlara doğrufıldışi: rüzgarın tavrı.Dağ: güneş iskeleti.Tahta heykeller arasındadenizin yavrusu kocaman.Kan görüyorum taş görüyorumbütün heykeller arasındakarabasan ılık acemi- uykusuzluğun sütlü inciri - kovanlara sızıyor.Annem çok küçükken öldübeni öp, sonra doğur beni.Cemal SÜREYARUHUN ŞAD OLSUN BÜYÜK USTA.Yüzdüğüm şiir ırmağında duyumsatan ölümsüz varlığın ki şiir adında bir hayat yaşamayı dilediğim ve şiir tadında duyumsadığım her yeni gün...Rahmetle anıyorum ruhumun bekçisi iken yazmaya dair bitimsiz bir aşk ile yudumladığım her kelime.

Dip sancısı muğlâk gölgelerin yüklendiği,
Kerrat cetveli bildirgesi sakındığım sevdalardan
Mabedime damlayan:
Kuru sıkı ne çok ahkâm,
Derli toplu bir güncede dağınık aklın tecellisi
Ve soyut bir muhafaza:
Görünmezin indinde konuşlu yanılığların
Sırtını sıvazladığım...

Beyhude yüreğin neferi,
Sıradan yalın ayak koşmalarım,
Sırasız bir ölüm mü yoksa arzuladığım?

Kadir bilmez kıymete düşkün yürek:
İhlâslı bir aşka kinaye yüklü
Hoyrat bir tokadı nakşetmek,
Sıradan bahanelerle tüketmek anbean:
Tüketilmişliğin şartlı tahliyesi, demek kadar aykırı
Susların mahremi.

Kayıtlı nifak tümcede,
Asılsız her ihbar,
Beşeri günahı yine depreşir en gizilde.
Batıl bir tehdit,
Edindiğim en kırgın tefekkür,

Muzdarip olmaksam kanıksamakla mütevellit
Bir gıybeti zan altında bırakan yanlış bir tahakküm.

Gülde ziyade gülmenin nahoş terk edilmişliği,
Derviş bildiğim yüreğin nizamı
Ki kırkı çıkmamış onca ikinci yağmuru
Ve mağlup olup da geçemediğim
Adam boyu yalnızlığın
Nirengi noktası tüm ihlalleri tek tümcede boykot ettiğim.

Ar, namus, ihsan ve derbeder bir mazlum:
Kadir şinas bir tınıda takılı aklım,
Beyhude bir rakım olduğunun farkındayım lakin...
Demelerin ötesinde yüz görümü bir muhabere benimki:
Kâh yalıtıldığım kâh aldatıldığım;
Muteber bir eksende kaykılmışlığı kadar
Hicap yüklü detone bir imgede çakılı onca hezeyan,
Rahmet biriktirdiğim avuçlarımda saklıyım işin aslı.
Görünmez bir kelamdan yansıyan,
Gök kubbenin eflatununda yürümek kadar da imkânsız
İstiyorum bu akşam.

Bir kuş ürkekliğinde yaşarken
Esefle kınıyorum iç sesimi.
Sen de mi, demek olmamalı oysa yanılığım,
Sencileyin deyip de her yola koyulduğum
Ve koyultulmuş bir yürekte mabedin terennümü iken
Sefasını süremediğim o hazin hikâye.

Günlerden bugün, demekse en yorgun devinim,
Dünlerden hala medet bulmayı
Meziyet bildiğim akla zarar bir cürüm
Ve kayıtsızlığımın resmi yazdığım günbegün.

Hangi coğrafyada sürgünsem,
Sevmelere meyletsem koptuğum ilk cümlede
Ve yeniden doğsam Süreya'nın şiirinde:
Önce öpmediğim ama gömüldüğüm,
Sonraların ikilem yüklü taziyelerini buyur ettiğim

Ve konuşlu gölgem hanidir o izbe izlekte.

Annem: Ařkın resmi,
Yürek taammüden öldürüldüğünden beri,
Yine de eşkâlim katıksız bir rütbe
Paye vermezken karanlık gölgelere.